

[Finansministeren]

bidrag til politisk virksomhed. Når jeg er lidt forundret over, at vi skal snakke om det igen i dag, så er det, fordi folketinget senest behandlede et forslag fra fremskridtspartiet herom i begyndelsen af indeværende samling, og folketinget har flere gange afvist lignende forslag med et meget stort flertal.

Jeg finder det på sin plads at understrege, som også tidligere påpeget af skiftende arbejdsministre, at Danmark har tilsluttet sig ILO-konventionen, hvorefter arbejder- og arbejdsgiverorganisationer er berettiget til at udarbejde deres egne love og bestemmelser, til i fuld frihed at vælge deres repræsentanter, til at ordne deres administration og deres virksomhed i øvrigt, som de vil det, og til at udforme de programmer, de ønsker. De offentlige myndigheder skal i henhold til konventionen afholde sig fra enhver indblanding, som kan begrænse denne ret, eller som kan hæmme organisationerne i deres lovlige udførelse heraf.

Derfor er det regeringens opfattelse, at lovgivningsmagten må være yderst tilbageholdende med at gribe ind i organisationernes interne forhold. Disse må gennem de kompetente organer selv afgøre, hvilke formål de ønsker at støtte.

Det er endvidere en naturlig konsekvens af den demokratiske samfundsform, at foreninger og interesseorganisationer søger at øve indflydelse på den politiske meningsdannelse for derved at varetage medlemmernes interesser, både når det sker direkte i forbindelse med forskellige sager, der er på den politiske dagsorden, og når det sker i samarbejde med et politisk parti.

Hr. Glistrup ønskede også en diskussion af de amtskommunale tilskud til politiske ungdomsorganisationer. Her skal jeg henvise til det svar, som indenrigsministeren gav folketingets kommunaludvalg i skrivelse af 13. april 1978, hvori man siger, at en kommune eller en amtskommune ikke uden udtrykkelig hjemmel i lovgivningen lovligt kan yde tilskud til partipolitiske formål. Men jeg skal også føje til, at efter indenrigsministeriets opfattelse udelukker dette ikke, at der ydes kommunale tilskud til politiske ungdomsforeninger til ikke-politiske formål, f. eks. til idrætsudøvelse, til spejdevirksomhed og andre aktiviteter, hvis formål er at virke for børns og unges almene folkelige, kulturelle og demokratiske oplysning. Ikke-kontant bi-

stand ydes i form af lokaler, der vederlagsfrit stilles til rådighed for mødeaktiviteter i det lokale foreningsliv. Herunder hører også politiske foreninger. Jeg finder denne holdning helt rimelig og kan i øvrigt sige, at indenrigsministeriet i øjeblikket er ved at undersøge, hvilken praksis der på disse områder har udviklet sig i amterne.

Endelig var der en hel masse andet, som hr. Glistrup samlede under en fælles betegnelse, som jeg ikke erindrer, men jeg måtte forstå det sådan, at det f. eks. drejede sig om lov om tipning og lov om fritidsundervisning. Her kan jeg oplyse, at finansudvalget i januar i år af tipsmidlerne har bevilget ca. 21 mill. kr. til idébestemt og internationalt ungdomsarbejde, heraf kun godt 5 mill. kr. til politiske ungdomsorganisationer. Tilskudsmodtagerne er især politiske og andre idébestemte ungdomsorganisationer, herunder spejderkorps. Disse tipstilskud er hjemlet i den nye lov om tipning og er første gang udbetalt i 1978.

Regeringen finder, at det idébestemte ungdomsarbejde er af ganske overordentlig stor betydning, fordi det engagerer unge mennesker i samfundsspørgsmål. Det er afgørende for, at vores demokrati både kan fungere og videreudvikles, og jeg synes, denne støtte er helt rimelig. Det samme gælder den støtte, man i henhold til lov om fritidsundervisning kan få, ved at der som bekendt kan stilles lokaler gratis til rådighed for politiske ungdomsforeninger. Enhver forening har lige ret til at benytte sig af dette tilbud, og jeg finder som sagt, at det er en værdifuld ordening.

Jeg håber, vi får sådanne indlæg her i salen, at man kan få fjernet den mistænkeliggørelse, som må være – jeg har i hvert tilfælde vanskeligt ved at se andet – fremskridtspartiets formål med at rejse hele denne debat. Fremskridtspartiets formål må vel være at mistænkeliggøre de politiske partier, mistænkeliggøre partigruppernes virksomhed og funktion i det demokratiske system og mistænkeliggøre hele det parlamentariske system i virkeligheden. Det ville være godt, om vi kunne få fjernet denne evindelige mistænkeliggørelse ved den debat, vi nu skal have.

Glistrup (FP):

Det danske partisystem blev opbygget i halvsekket fra 1870 og frem til 1920, og i den